

dalje hočeo ti modrijani dvojezični poštni Gospod Grafenauer pa naj vse to na... Za poč! Selski modrijani! Svet se podre, ako stoji na stranišču napisano "tukaj in ne tudi „tukaj“! Pečat na pošti pa pod več vreden nego vse drugo!... Koliko pa bodo ljudavno te burke z mirnim okom glede? Prislu bo ura, ko bodo taki modrijani —

Slovenska univerziteta. Prijatelj nam piše: Še o temu piše ne bom tukaj sporočal, vsekdo, ki samo nekoliko bere spozna da je vse to le očitnost, kar pišejo ti selski ljudski nezastopniki. Pač pa hočem mnenje teh domisljakov in sicer le iz razloga, ne pa morebiti iz teoretičnih kajti „sama teorija“ ni za človeka sposobna in s prakso vred šele je za povzdrogo. Slovenske univerzite je ravno toliko velika, kakor pri cerkvi 2 ali 3 stolpov, ko eden zadostuje. To je danes le „Lukus“ zato pripravno da se obdari, kakor sicer. Saj bi tudi slovenska univerzita nas obdarovala z davki in bremeni, več nego predstavljamo. Že danes ima dežela in toliko takih dobrotnikov, da ni za potrebu, kar je le usmiljenje vredno. Ako poglešam res v pravo slovansko mesto Zagreb, najmanj gotovo 300—500 brezposelnih visokih luter, kateri v deželi, in v mestu nadlego živijo kot „hude muhe“, kajti brez službe in tudi brez denarja, torej mu družega ne poslužita, nego da se posluži beraštva, ali pa sami, da zamore preživeti. Službe tak dolga ne dobijo, ker ne zna družega jezika kakor tudi v nekoliko cirilice, za kar so ti ljudje občakovati. Vsak le malo izvežbani Avstrije, ako pride v Zagreb, dobi lahko službo, ne je smičen tudi nemškega jezika, a domačini ne morejo prizaslužiti toliko, da bi se preživeli, kako imajo naslov „doktor“, saj so primorani taki gospodje, da se poslužijo sredstev, katera jih dopeljajo do prostega stanovanja, kar jih popolnoma morajo živiti tudi duševno uniči. Poglejte, tako vi so bili slovenski prvaki radi imeli! Sramujem se, da se svojega dela! Ali jim ni dopuščeno na univerzi v Zagrebu svoj cilj doseči, to je želijo? Zakaj mora Korošec iti v Ljubljani ali na Dunaj, ako hoče svoj cilj doseči? Kdo bi Kranjec ne sel v Zagreb, ako neče iti Gradišče? Zakaj hoče v Ljubljani vedno čepeti? Če mi je znano, da človek le potem kaj velja in ako tudi svet pozna? Kranjska dežela ni tako obširna, da bi zamogla vse izvežbene doktarje in diplome sams občakovati, kajti še zdaj morajo, — ko vender na jeku dobro znajo, — službe po drugih nujno iskat. Dragi Slovenci! Mesto visoke šole nezbribe si več obrniti in poljedelskih šol, ne le tam bi moglo koristiti, več kakor na univerzitetu!

Krajiški svet v Borovljah. Pri zadnjih volitvah v krajiški svet boroveljski so bili izvoljeni sami trdn naprednjaki, i. s. gg.: F. Lassermann, J. Mare, S. Rieger, Schachl J.; tudi F. Doujak F., Janeschitz G., Legar A. in Schwarz Ad.

Ubil se je v Celovcu tesarski pomočnik gruča Gruna. Padel je pri zgradbi nove hiše Schurza iz podstrešja v klet in kmalu potem bolinci izdihnil.

Železniška nesreča. V Beljaku sta trčila 29. in dva železniška voza. Razven nekaj manjših poškodb ni bilo nesreča.

iz vlaka padel je 1. t. m. neki možki, ki je peljal iz Trbiža. Dobil je težke notranje poškodbe.

Po svetu.

Iz črnega tabora. Vikar Čigon na Vojščici je bojevit zagovornik klerikalne skupnosti dr. Žlindre. Seveda se v svoji borbi poslužuje vseh dopustnih sredstev, torej tudi laž in obrekovanje. Zato je ta Čigon o liberalnemu poslancu Štrekelju, ki ima ta dvoje žena. Štrekelj je tega selskega duhovnika tožil in vikar je bil oboren na 150 kron globe.

Zivljenje v starih časih. Ako primerjamо življenje cene življenskih sredstev s starimi,

potem bi človek pač lahko sive lase dobil! Leta 1.130 se je dobito za 40 denarjev (to je 2 kroni) celega vola, za pol krone ovco. Cesar Friderik Barbarossa je plačal na križevem potu leta 1.188 za 4 vole 1.20 K. Leta 1380 se je plačalo za funt govejega mesa 2 vinarja, leta 1.414 pa 6 vinarjev. Na Bavarskem se je dobilo leta 1.440 vola za 8 goldinarjev, čeber pive pa za 80 vinarjev današnjega denarja. Prvi „Braumeister“ v Monakovem je imel takrat 2 goldinarja tedenske plače. Leta 1.563 je bil cesar Maksimilijan II. za ogrskega kralja kronan. Takrat je koštalo 1 kokoš 14 vin., 1 gos 14 vin., 1 prašiček 22 vin., 1 funt špeha 8 vin., govejega mesa 5, sira 7, karpha 10, ščuke 14, 1 jajce 2 vin., 1 liter vina 8 vin., 1 fura mrve 150 vinarjev. Leta 1550 je odpolalo 24 ogrskih duhovnikov enega odposlanca na Dunaj; mož je dobit 1 gold. odškodnine. Tudi 100 let pozneje so bile cene za plače in živiljenska sredstva grozno nizke. Pač pa se je plačevalo strahovite svote za rože. Na Holandskem je koštalo leta 1634 ena sama tulpa 13 tisoč goldinarjev. Leta 1720 je koštalo na Dunaju kektoliter ječmena 2 gold. Še pred 75. leti se je dobilo liter pive za 5 krajcarjev itd. itd.

Farški „konzum“ propadel. V Toplicah na Kranjskem je prišel klerikalni „konzum“ na buben. Dolga je čez 40.000 K. Koliko kmetov bodo prišlo vsled te farške lumperije na beraško palico!

Ljubi „Štajerc“! Pesnik Rudolf Hawel je ljudski učitelj na Dunaju. Pred kratkim enkrat je peljal svoje učence k spovedi. V cerkvi je opazil dečka, ki je stal v kotu in ihel ter jokal. Hawel stopi k njim in ga vpraša, kaj mu je. „Prosim, gospod učitelj“, odgovoril deček, „izgubil sem svoje grehe“. — Učitelj se je nasmehal; vedel je, da je deček izgubil listek, na katerem so bili njegovi „grehi“ popisani. Zato je otroka tolazil: „Nič ne kokaj, v pravem hipu ti pridejo grehi že na misel.“ Pol ure pozneje je bila spoved končana. Hawel je korakal z učenci proti domu. Na cesti je opazil zopet dečka, ki se je preje takoj jokal; zdaj je korakal veselo svojo pot in zadovoljnost mu je gledala iz oči. Učitelj je dečka vsled tega vprašal: „No, ali si se spomnil na grehe?“ — „Ne, gospod učitelj“, pravi paglavec, „ali izposodil sem se grehe od enega družega“...

Brzojavi.

Ptuj. 3. julija. Danes je divjala po Halozah nevihta. Padla je težka toča in napravila velikansko škodo. Čuje se, da je skoraj vsa trgatev uničena. Ljudje so obupani.

Celje. 3. julija. Danes je bil tukaj obojen župnik Vavpotič iz Podsrde. Obnašal se je v cerkvi proti neki ženi tako surovo, da je groza. Končno je ženo še v cerkev zaklenil. Žena je bila noseča in posledica strahu ter jeze je bilo, da je porodila mrtvo dete. Za svojo surovost je bil Vavpotič obojen na 100 K glob e, odnosno 10 dni zapora.

S. Trojica. V pondelek je bila v Senarski pri sv. Trojici v Slov. Gor. občinska volitev. Kleriklci so se na vse kriplje prizadevali, da bi dobili to občino v svoje kremlje. Ali naprednjaki so bili trdni kot skala in so zmagali na celi črti. V vseh 3 volilnih razredih so bili naprednjaki voljeni in sicer v prvem razredu z 8 proti 2 glasovi, v drugem razredu z 10 proti 6 glasovi in v tretjem razredu z 47 proti 28 glasovi. Torej zmaga! Več poročamo prihodnjie.

Gospodarske.

Kako naj zatiramo hmeljevo uš? Izmed vseh živalskih škodljivcev je hmelju najbolj nevarna takojmenovana hmeljeva uš. Posebno razširjena je na Angleškem, v žatečki okolici je še od leta 1903 sem v slabem spominu in tudi mi je žalibog poznamo. Ta uš si poštevajo najmajše, sočne dele hmelja, jih navrta s svojim rilcem in jim izseseva sok. Na listih sedi hmeljeva uš vedno na spodnji strani. Če nastopi zelo mnogo teh ušij, zaostanejo napadeni deli rastline v rasti, listi se na spodaj zvijejo, dobes iz začetka neko čudno, pozneje žoltlo barvo in nazadnje popolnoma odmrjejo; stranske vejice ostanejo in grozdi, ki so zelo redki, se počasi popolnoma posušijo. Listne uši dajejo od sebe neko lepljivo tekočino sladkega okusa, ki pada na spodaj se nahajajoče liste in jih prevleče s svetlo skorjo. Ta skorja se imenuje živalska hmeljeva rosa (animalischer Honigtau). Ona zbranjuje in moti naravno rast in razvoj lista ter

pospešuje, da se na listu razvije neka glivica, ki povzroča, da postane hmelj črn, sasast (Schwarze Sausstau.) Iz velikih, črnojavih jajec, ki so tako trpežna, da jim tudi najhujši zimski mraz prav nič ne škodi, se razvijejo v maju najprej ličinke. Te se večkrat levijo in nazadnje postanejo iz njih samice brez peroti. Te samice rodijo, ne da bi bile oplemenjene, žive uši, iz katerih postanejo v par dneh zopet lahko samice brez perotnic. To razmnoževanja se vrši zelo hitro in je, posebno če je vreme ugodno naravnost neverjetno. Če je na enem kraju vse pojedeno in uši ne najdejo več hrane, potem se razvejejo iz ličink uši ki imajo perotnice (Aphisflieden, Blattlausflieden). Te perotaste uši odletijo in si iščejo druge živeža; tam se iz njih zopet razvijejo samice brez perotnic. Na ta način si lahko razlagamo, zakaj se ta škodljivec tako neverjetno hitro širi. Še le v jeseni se pokažejo samice, ki se lahko dajo oplemeniti in samci. Po oplemenitvi ležijo samica jajca v razpoke hmeljnih kolov, pod liste in grmovje, da tam prezimijo. Za pokončevanje te uši so našli po izkušnjah v žatečkem okraju in posebno v poskusnem hmeljevem nasadu, na zimski kmetijski šoli v Žalcu izvrstno sredstvo v petrolejem izvlečku (Petroleumemulsion), s kateri se hmelj škropi. Tak izvleček si lahko vsakdo sam napravi. Naprej se raztopi 2 kg mazilnega mila (Schmierseife) v 4—5 litrih vrele vode. Temu se potem prilije pol litra petroleja, a pri vlivanju se mora zmes vedno in pridno mešati. Tej zmesi prilijemo v kaki kadi toliko vode, da je vsega skupaj 100 litrov. Potem mešamo to zmes z brezovo metlo tako dolgo, da se je vse petrolej lepo razdelil in da je vse tekočina bela koko mleko. Ta izvleček škropimo potem z navadno trsno škropilnico po hmelju. Paziti pa moramo nato, da škropimo zelo drobno in na spodnje strani hmeljevih listov. Če hočemo imeti od škroljenja res kako korist, moramo gledati na to, da se spere celo spodnja stran lista, torej, da pride vsaka uš v dotiko izvlečkom. Razentega moramo začeti s škroljenjem o pravem času. Če priletijo perotaste uši iz sosednjih hmeljevih nasadov napadejo zopet hmelj; zato moramo tudi po škroljenju paziti na hmelj in če je potrebno, tudi drugokrat škropiti. Če čakamo s škroljenjem tako dolgo, da so se listi že zvili, potem je hmelj že oškodovan in škroljenje ne pomaga toliko, kakor če ga opravimo pravočasno. Če so dnevi vroči, potem smo samo zjutraj in zvečer škropiti, ker sicer škoduje solnčna vročina preveč mladičam. Kakor so pokazali poskusi, se lahko z jednim hl take tekočine poškropi 2 do 2½ kop hmeljevih rastlin. Tako bi rabili za 1 joh hmeljevega nasada 15 do 25 hl takega izvlečka. Če stane kg petroleja 60 v in mila 35 v, potem bi na to stalno kakih 15—25 K. Peter.

Gnojite ajdi! V „Kmetovalcu“ čitamo pod gornjim naslovom kako poštovanja vreden oklic, katerega tudi mi tu ponatisemo. Pri nas zavzema strniščna ajda važno mesto. Pridelek ajde se je pa zelo skrči, da so kmetovalci že začeli dvomiti, če se jo izplačuje prideletovati. Vzrok pčilemu prideku ajde tiči edino le v izsesani zemlji, oziroma, ker se ajdi ne gnoji. Med našimi gospodarji je razširjeno domnevanje, da je ajda nekaj postranskega, ki se seje na strnišče zato da njiva ni prazna in ker tako ne potrebuje drugega kakor plitvega oranja in zavlečenja. Da bi ajda tudi gnoja potrebovala, na to ničke ne misli. Vsa ta domnevanja pa niso prava kajti ajda vzame zemlji in torej potrebuje najmanj toliko ali še več redilnih snovi, kakor kako drugo žito. Če mora torej njiva isto leto zapored dati dvakraten pridelek, potem pač ni čuda, če je utrujena, in ker ajda pride druga na vrsto, zato dobi le ostanke gnojilne sile, ki jih je prej požeto žito še na njivi pustilo. Ti ostanki gnojilne sile so majhni in ker se je pri nas ob pamtevka z ozirom na rudinarske snovi premalo gnojilo, so naše njive izsesane, in zato je bil pridelek ajde od leta do leta plejši. Na 1 ha njive vzame iz zemlje povprečna žetev:

	duška	kalija	fosforove kislne
pšenice	52 kg	26½/4 kg	30½/4 kg
ajde	51 "	53 "	21½/4 "

Iz tega razvidno, da potrebuje ajda toliko redilnih snovi, kakor žito, kalija pa še enkrat toliko, zato pa ima gnojenje s kalijevimi gno-